

щеника, имато мѣ Захарїа. Я мла-
 дѣнецатъ дѣто сѣ нахождѣлъ тогѣва
 въ чрево то Блїсавѣтино, бѣлъ Іѡаннъ
 Креститѣль. Марїа, като дошла въ до-
 матъ Захарїевъ, поздравїла роднїна-
 та си своѣмъ Блїсавѣта. И Блїсавѣта тѣ-
 къ като чѣла това Марїиното поздра-
 вленїе, то тѣтакси сѣ разыгрѣлъ младе-
 цатъ сѣ съ радость въ нейното чрево: а
 самѣ тѣ сѣ исполнила ѿ Дѣха свѣта-
 го, и сѣ съ высѣкъмъ гласъ извѣкала: бла-
 гословенна си ты въ женѣтѣ, и благо-
 словенъ ѣ плодѣтъ на твоето чрево. Най
 насѣтнѣ Блїсавѣта рѣкла Марїи тѣизи
 наподїрныти рѣчи: Ѡ колко си блажен-
 на ты зашто си повѣрвала на словеса-
 та Господни! Слѣдь това Марїа запѣ-
 ла похвѣльната прекрасна пѣснь ве-
 личи душѣта моѣ Господа, и сѣ возра-
 дова душѣтъ моѣ заради Бога спаса мо-
 его, дѣто той погледна на смиренїето
 на своѣта раба: и ѣто ѿ сѣга на на-
 прѣдь ще да ма оублажѣтъ сичкити ро-
 дове. Защо Сїлныятъ направї голѣ-
 мы чѣдеса въ мене, и свѣто ѣ имато
 негѣво, и милостѣ негѣва ѣ вѣчна
 въ родѣтъ на който сѣ боѣтъ ѿ негѣ.

с. гї.

с. м.

лѣк.

гл. а.

с. ма.

с. мв.

с. ма.

с. мс.

с. мх.

с. ми.

лѣк.

гл. а.

с. мо.

с. н.

Той